MI-SHENICHNAS ADAR

Mi-she mi-she mi-she-nich-nas Mi-she-nich-nas nich-nas a-dar Mar-bim b'-sim-chah

> מָשֶּׁ- מִשֶּׁ- מִשֶּׁנְכְנֵם מִשֶּׁנְכְנֵם נִכְנֵם אַדָּר מַרְבִּים בִּשִּׂמְחָה

WHEN ADAR ARRIVES, OUR JOY KEEPS GROWING AND GROWING.

AL HANISIM

Al ha-ni-sim v'al ha-pur-kan V'al hag-vu-rot v'al hat-shu-ot V'al ha-mil-cha-mot she-asi-ta la-avo-tei-nu Ba-ya-mim ha-heim baz-man ha-zeh.

עַל הַנָּפִּים וְעַל הַפְּרְכֵּן וְעַל הַנְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶּׁעָשִּׁיתָ לַאֲבוֹתִינוּ בַּיָמִים הַהֵּם בַּזִּמַן הַזֵּה

(WE THANK YOU...) FOR THE MIRACLES, THE SALVATION, THE MIGHTY DEEDS, VICTORIES, AND BATTLES YOU PERFORMED FOR OUR ANCESTORS IN THOSE DAYS, AT THIS SEASON.

UTZU EITZA

U-tzu ei-tza v'-tu-far Dab-ru da-var v'-lo ya-kum [2X] Ki i-ma-nu Eil

> עְצוּ עֵצָה וְתָפָּר דַבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם [2x] בִּי עִמָּנוּ אֵ-ל

YOUR SCHEME WILL BE FOILED; YOUR PLOT WILL NOT HAPPEN; GOD IS WITH US!

If you're happy that it's Purim smile a lot (2x) If you're Jewish and you know it And you really want to show it If you're happy that it's Purim, smile a lot!

When you hear the name of Esther clap your hands (2x) Oh we praise our queen Esther For she saved us from disaster When you hear the name of Esther clap your hands!

When you hear the name <u>Mord</u>'chai shout Hooray! (2x) How we love our Morde<u>chai</u> He's <u>our</u> kind of guy When you hear the name <u>Mord</u>'chai shout "Hooray!"

When you hear Achash<u>ve</u>rosh cry "Oy Vey!" (2x) Not too bright, Achash<u>ve</u>rosh, But, oh my! How he did scare us When you hear Achash<u>ve</u>rosh cry "Oy Vey!"

When you hear the name of Haman stomp your feet (2x) We don't like the name of Haman 'Cause it's Haman that we're blamin' When you hear the name of Haman stomp your feet!

[To the Tune of "Yellow Submarine"]

For 180 days, they were drinking in Shushan And the King wanted the queen to dance for everyone, with nothing on "No I won't!" said Achashverosh's queen, Achashverosh's queen,

He told Vashti to get lost,
he was very proud, at any cost
But when the lights went out at night
he was missing her, what a plight!
Who will be Achashverosh's queen? (3x)

So they gathered up the girls
who were pretty, to please the king
And they put them in the harem
for a year to do their thing
Who will be Achashverosh's queen? (3x)

When it came to Esther's turn
she was beautiful and modest too
She just smiled and looked at him
and he said, "Baby it's you!"
Esther will be Achashverosh's queen? (3x)

On Purim we read the Megillah, the Scroll of Esther, with great joy and merrymaking. The following blessings are recited before the reading:

Blessed is the Eternal our God, ruler of the world, who made us holy by the mitzvot and commanded us to read the לְצְנָנוּ עֵל מִקְרָא מִגְלָה. Megillah. Amen בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֵלֶךְ הָעוֹלַם, Blessed is the Eternal our God, ruler of the world, who did wonderful things for our ancestors. in those days, at this season. **Amen** Blessed is the Eternal our God, ruler of the world, שהחינו, וקימנו, who kept us alive and well, and וְהָגִּיעֵנוּ לַזְּמֵן הַזָּה. gave us the opportunity to celebrate this occasion. Amen

Megillah edits by Cantor Sam Weiss for the JCCP/CBT Purim Eve service

פֶּרֶק א׳

0026

1. This happened during the days of King Ah-chash-verosh, who ruled one hundred and twenty-seven provinces stretching from India to Ethiopia.

2. At the time that King Ah-chash-ver-osh ruled over his

kingdom from the capital, Shushan, the Fortress,

3. in the third year of his rule, he made a feast for all of his

princes, advisors, and army officers.

4. At that party the king showed off his great riches and the glory of his kingdom. This grand celebration lasted for 180 days.

5. When the celebration was over, the king made another feast for the people of Shushan, great and small, a feast which lasted seven days. This feast took place in the court

of the garden of the king's palace.

6. The palace was decorated with white, green and blue curtains tied with ribbons of linen and purple, on rods of silver and pillars of marble; benches of gold and silver stood upon a floor covered with red, white, yellow and black marble.

7. The guests drank great quantities of wine from golden cups in many shapes and forms,

8. for the King commanded that no man was to be forced to drink too much, but only as much as they wanted.

9. Queen Vashti also made a feast for the women. This celebration took place in the palace of King Ah-chash-ver-osh.

10. On the seventh day of the feast, when the king was a bit drunk with wine, he commanded his seven closest servants, the eunuchs Mehuman, Bizzetha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar and Carcas,

11. to bring Queen Vashti, dressed in her royal crown so that the people could see how beautiful she was.

12. But Queen Vashti refused to parade before the drunken guests; this refusal made the king very angry.

13. The angry king called a meeting of his experts on

Persian law, as was customary.

14. The experts were: Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memuchan — seven of the most important princes of Persia and Media.

בִּימֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַפֹּלְדְּ מְהֹדּוּ ועַד־פֿוּשׁ אָחַשְוַרוֹשׁ עַל כְּפָא מַלְכוּתוֹ אָשֶׁר בְּשׁוּשֵׁן הַבִּירַה: גּ בְּשָׁנַת שַׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עַשָּה מִשְׁהֶּה לְכָל־שָּׁרָיו וַעֲבָדֵיו חֵיל וּ פַּרַס וּמַדִּי הַפַּרְתִּמֵים וְשָּׁרֵי הַמְּדִינָוֹת לְפָנֵיו: דּ בְּהַרְאֹתוֹ אָת־עִשׁרֹ בְּבָוֹד מַלְכוּתוֹ וְאַת־יִלֶּר תּפָּאָרֶת גִּדִוּלֶתְוֹ יַמֵים רַבְּים שְמוֹנֵים וּמְאַת יְוֹם: הּ וּבְמְלֵוֹאת ו הַיָּמֵים הָאֵּלֵה עֲשָה הַמֵּלֶךְ לְכַל־הַעֲם הַנְּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירַה לָמִגָּדְוֹל וְעַד־קַטָן מִשְׁתָּה שָבְעַת יָמֵים בּּחַצֵּר גִּנַת בִּיחַן הַמֶּלֶדְ: קור ו בַּרְפַּס וּתְבֹלֶת אָחוּזֹ בְּחַבְלֵי־בְוּץ וְאַרְגָּלֶון עַל־גְּלֵילֵי כֵסֶף ועַמְּוּדֵי שֵשׁ מְטִוֹת וּ זַהַב וַכְּסֵף עַל רָצְפַת בַּהַט־וַשֵשׁ וַדַר וְסֹחַרַת: ז וָהַשְׁקוֹת בָּכְלֵי זָהָב וְכַלֵּים מְבֵּלִים שׁוֹנֵים וְיֵין מַלְכָוּת רֶב כְּיֵד הַמֶּלֶף: ח וַהַשְּׁתָיָה כַדָּת אֵין אֹנֵס כִּי־כֵן ו יִפַּד הַמְּלֵךְ עַל כַּל־רַב בֵּיתוֹ לַעשוֹת כַּרְצוֹן אִיש־ וַאִישׁ: ס ט גַם וַשְׁתֵּי הַמַּלְבָּה עַשְׁתַה מְשְׁתֵּה נַשִים בֵּית הַפַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרְוֹשׁ י בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטְוֹב לב־הַמֶּלֶךְ בַּיַּיִן אַמֶּר לְמְהוּמֶן בְּוָמָא חַרְבוֹנַא בְּגָתַא וַאַבְגָתָא זֶתַר וַכַרְבָּס שָׁבָעַת הַפַּרִיסִים הַמְשַׁרְתִּים אַת־פָּגֵי הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוַרְוֹש: יא לָהַבִּיא אַת־וַשָּתִּי הַמּלְכַּה לָפְנֵי הַמֵּלְךְּ בְּכֵתַר מַלְכִוּת לְהַרְאוֹת הַעַּמָּים וָהַשַּׁרִים אַת־יַפְיָּה כִּי־טוֹבַת מַרְאָה הָיא: יבּ וַתִּמְאַן הַמּּלְבָּה וַשְׁהַּי לַבוֹא בַּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֵׁר בִּיַד הַפַּרִיסִים וַיָּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד ַוַחָמָתוֹ בַּצַרָה בְוֹ: סֹיג וַיָּאמֶר הַמֶּּלֶךְ לַחֲכָמִים יְדְצֵי הַעִּתִּים כִּי־בֵן דַבר הַפֶּּלָדְּ לִפְנֵי כָּל־ יְדְעֵי דָּת נְדִין: דֹּן וְהַקּרָב אֶלָיו כּּרְשְׁנָא שֵׁחָר אַדְמֶתָא תַרְשִּׁישׁ מֵרֶס מַרְסָנָא מְמוּכָן שְׁבְעַת שָׁרֵי ו פַּרַס וּמַדִּי רֹאֵי

CONTINUE HEBREW

7,

H

AZZA

15. He asked what he should do to Queen Vashti, who had disobeved him.

16. Memuchan answered on behalf of the others. "Not only has Queen Vashti disobeyed the king, but she has also offended all the princes and people in everyone of the king's provinces."

17. For the news of her behavior will spread throughout the kingdom, and all the women will join her in disobeying their husbands. They will say, 'The king commanded Queen Vashti to appear before him and she refused to come.'

18. At this moment, the wives of the princes of Persia and Media are answering their husbands the same way Vashti answered you: that kind of attitude will cause family dissension.

19. If the king agrees, let him issue a royal order, a Persian decree that can never be changed. Send Vashti into exile and choose a new queen to replace her.

20. When the king's decision is publicized, wives throughout the kingdom will not rebel against their husbands and will treat them with more respect."

The king and his advisors were pleased with the suggestion, so Ah-chash-ver-osh followed Memuchan's advice.

22. The king sent orders to every one of his provinces, each in its language and script, directing that all husbands were to be masters of their homes.

CHAPTER TWO

Esther is chosen as the new queen

1) Sometime later, when King Ah-chash-ver-osh calmed down, he realized how severely Vashti had been punished in relation to what she had done.

2) To quiet him, his advisors suggested, "Let us search for the most beautiful girls in the kingdom;

1:15 Achashverosh called the legal experts and hoped that they could find a loophole and save his beloved Vashti. They could not restore her to the throne, but they saved her life and exiled her.

1:19 Every year the eunuchs selected a new batch of beauties for the king's harem.

1:22 At that time there were several official languages in Persia: Elamite, Babylonian, Aramaic, and, of course, Persian.

פני המלך הישבים ראשנה במלכות: מו כדת מה־לעשות במלכה נשתי עלו אשר לא־עשתה את־מאמר המלד אחשורוש ביד הַפַּרִיסִים: ס טוּ וַיִּאמֶר מִוּמְכָּן (ממוכן קרי) לְפָנֵי הַמֵּלֶךְ וְהַשָּׁרִים לָא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדְּוֹ עֻוְחָה וַשְׁתִּי הַמַּלְבֶּה כִּיַ עַל־בָּל־הַשָּׁרִים וְעַל־ בָּל־ הַעַמִּים אַשֶּׁר בְּכַל־מְדִינִוֹת הַמֶּלְדְ אַחַשְׁוַרְוֹשׁ: יו כִּי־יָצֵא דְבַר־ הַמֶּלְכָּה עַל־כַּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַעַלִיהוָ בְּעִינִיהוָ בָּאַמְרָם הַמֵּלְדְּ אַחַשְּוָרוֹשׁ אַמַר לְהָבִיא אָת־וַשְּׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנֵיו וְלֹא־בָאָה: יה והיום הוה תאמרנה ו שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר הַפַּלְבָּה לְכָל שָׁרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּזָיִוֹן וְקַצֶּף: עוֹב הַמֶּלֶךְ טוֹב ַיצָא דָבַר־ מַלְכוּתֹ מִלְּפָנֵיו וִיָּכָּתֵב בְּדָתֵי פַרִס־וּמָדַי וְלַא יַעֲבְוֹר אֲשֶׁר לא-תַבוֹא נַשָּׁתִּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אָחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יָתֵּן הַמֶּלֶךְ לרעותה השובה ממנה: כ ונשמע פתנם המלך אשר־יצשה בכל־ מַלְכוּתוֹ כֵּי רַבָּה הָיא וְכַל־הַנַּשִׁים יִתְנוּ יָקַר לְבַעַלֵיהֵן לְמִנָּדִוֹל וְעַד־ קטן: כא ויִישב הַהַבֶּר בְּעִינֵי הַמְּלַדְּ וְהַשָּׁרֵים וַיַּעשׁ הַמְּלַדְּ כִּדְבַר מְמוּכָן: כב וַיִּשְׁלַח סְפָּרִים אֱל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֵּלֵדְ אֵל־ וּמְדִינָה ֹ כָּכַתַבָּה וָאָל־עָם וַעָם כָּלְשׁוֹנָוֹ לְהָיָוֹת כַּל־אִישׁ שֹׁרֵר בְּבֵיתוֹ וּמַדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמִּוֹ: ס

פֶּרֶק ב׳

ב » אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵׁלֶּה כְּשׁׁךְּ חֲמָת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרִוֹשׁ זְכַר אֶת־ וַשְׁתִּי וְאַת אֲשֶׁר־נָּאָדָר נְאָדָר עָלֶיהָ: בּ וַיִּאמְרְוּ גַּעֲרִי־ הַמֶּלֶךְ מְשֶׁרְתֵיו יְבַקִשְׁוּ לַמֶּלֶךְ וְעָרְוֹת בְּתוּלְוֹת טוֹכְוֹת מַרְאָה:

2:1 The now sober king was despondent at the loss of his queen, Vashti. The advisors were fearful that the king would accuse them of offering the wrong advice. So they decided to divert the king with a beauty contest to choose a new queen.

PAGF ||

H

PAGE 10

3. Let the king send beauty scouts throughout the kingdom who will bring pretty, unmarried girls to the king's harem in Shushan, to Hegai, the harem keeper, who will dress them in royal clothing and beautify them.

4. And the girl whom the king chooses will become queen in place of Vashti." This plan pleased the king and he ap-

proved it.

(5) There was a Jew in Shushan named Mordechi, the son of Tair, the son of Shimei, the son of Kish, a Benjaminite;

(6.) Mordechi had been carried into exile from Jerusalem with the captives who were exiled with Jeconiah, the king of Judah, by Nebuchadnezzar, the king of Babylon.

(2) Mordechi raised Hadassah, whose Hebrew name was Esther, his cousin, for she had no father and mother; Mordechi adopted beautiful Esther as his own daughter.

8. When the king's order was publicized, many beautiful young girls were brought to the king's harem in Shushan and placed in Hegai's care. Esther was taken into the palace, and placed under the care of Hegai, the keeper of the harem.

She made an excellent impression upon Hegai; so he rushed her beauty treatment and gave her seven servants and the best apartment in the harem.

Esther followed Mordechi's instructions and told no

one that she was Jewish.

11. Meantime, Mordechi was worried about Esther, Each day he stationed himself near the harem to find out what was happening to her.

12. Before the girls were paraded before King Ah-chachver-osh, they were given a full year of beauty treatments.

13. The girl who came before the king was dressed in special clothing and jewels.

: וַיַפְאָד הַמֶּלֶךְ פָּקִידִים בְּכָל־מִדִיגוֹת מַלְכוּתוֹ וַיַּקְבְּצוּ אַת־כַּל־ נַעַרָה־בָתוּלָה טוֹבָת מַרְאָה אֶל־שוּשַן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַּיְ הגא סרים המלד שמר הנשים ונתון פּמְרַקִיהָן: ד והנערה אַשֶּר תִּיטַב בְּצִינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלְךְ תַּחַת נִשְׁתֵּי נִיִּיטַב הַדְּבָר בְּצִינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַצַשׁ בֵּן: סָה אָישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּיבָה וּשְׁמַוֹ מַרְדְּכִי בָּן יָאִיר בּן־שָׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יִמִינִי:וּוּ אֲשֶׁר הָגְלָה מִירַוּשְׁבֿיִם עִם־הַגֹּלָה מָירַוּשְׁבֿיִם עִם־הַגֹּלָה אַשֶּר הָגְלְהָה עָם יְכָנְיָה מֶלֶדּ־יְהוּדֵה אַשֶּר הָגְלָה נְבִּוּכִדְגָאַר מֶלֶדּן בָּבֶל:]. וַיְהִי אֹמֵן אֶת־הֲדַפָּה הַיא אֶסְתֵּר בַּת־ דֹּדֹוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וָהַנַעַרֵה יָפַת־תֹּאַר וָטוֹבַת מַרְאָה וּבְמַוֹת אַבִּיהַ וְאִמֶּה לְקָחָה מַרְדְּבַיְ לָוֹ לְבַת: ח נִיְהִי בְּהָשָׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶןּ וְדָתוֹ וּבְהָקֻבְץ נְעָרָוֹת רַבְּוֹת אָל־שוּשַן הַבִּירָה אָל־יַדַ הַגָּי וַתִּלְקַח אָסְתֵּר אֶל־בִּית הֹמֶּלֶוּ אָל־יַדַ הַגָּי שֹמֵר הַנָּשִים: ט וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְעֵינְיוֹ וַתִּשָּׁא חֶסֶד לְפָנָיוֹ וֹיְבַהֵּל אָת־ פַּמְרוּקִיהַ וָאָת־מֵנוֹמָהַ לַמָת לָהּ וָאָת שֶׁבֶע הַנְּעַרוֹת הַרְאָיִוֹת לַתַת־לַה מִבֵּית הַמֵּלַךְ וַיִשׁנָהָ וְאָת־נַעַרוֹתֶיהָ לְטְוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: י לא־הגידה אַסְמָּר אַת־עַמָּה ואַת־מוֹלְדְתָּה כִּי מַרְדְּכֵי צְנָה עַלֵּיה אַשֶר לָא־חַגִּיד: יא וּבְכָל־יָוֹם נַיֹּוֹם מֶרְדְּכֵיֹ מְתְהַלֵּדְ לְפְנֵי חַצַר בִּית־ הַנָּשֵים לָדַעַתֹ אֶת־ שְלַוֹם אָסְמֵּר וּמַה־יֵיַעֶשֶה בָּה: יב וּכְהַגִּיעַ תֹּר נערה ונערה לבוא ו אַל־הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוַרוֹשׁ מְקֵץ הֵיּוֹת לָהּ כְּבַת הַנַשִּׁים שָׁנֵים צַשַּׁר חֹבַשׁ כֵּי כֵּן יִמְלָאַוּ יָמֵי מְרְוּקִיהֵן שְׁשָּׁה חָבְשִׁים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובחמרוקי הושים: יג וכוה

HEBREW

B

CONG. HEBREW 5-6 and

ENGLISH 5-7 CONG.

HEBREW 5-16

14. She was brought to the king in the evening and in the morning was placed in the second harem where the king's wives lived. The second harem was in the charge of Shaashgaz. That girl never saw the king again unless he wished for her and especially called for her by name.

15. When Esther's turn came, she asked for nothing special except what Hegai, the keeper of the harem, had advised.

Everyone in the harem was dazzled by Esther.

16. And Esther was brought to king Ah-chash-ver-osh, to his palace, in the tenth month, the month of Tevet, in the seventh year of his reign.

17. The king loved Esther more than anyone and he

crowned her queen in place of Vashti.

18. The king made a great big feast for all his princes and advisors in honor of Esther; Ah-chash-ver-osh distributed numerous gifts and cancelled many taxes.

19. When the beautiful girls were assembled for the second

time, Mordechi was sitting near the king's gate.

20. She did not tell anyone that she was Jewish. Even though she was a queen Esther continued to follow Mordechi's instructions.

21. One day, as Mordechi was sitting at the palace gate, two rebellious officers, Bigthan and Theresh, were plotting to kill the king.

22. Mordechi got wind of the plot, told Esther about the plot and Esther immediately told the king in Mordechi's name.

23. The plotters were questioned and they confessed. The plotters were then executed, and the details of this incident were officially recorded in the king's historical records.

Haman wants to destroy the Jews

- (1) Sometime later, King Ah-chash-ver-osh promoted Haman, the son of Hammedatha the Agagite, to prime minister.

2. The king ordered everyone to honor and to bow down to Haman. Everyone bowed down except Mordechi.

3. The king's servants asked Mordechi, "Aren't you afraid to disobey the king's order?"

2:14 The girls who were not chosen by the king remained in the royal harem for the rest of their lives.

2:15 Esther trusted and relied upon the advice of the eunuch Hegai.

2:21 Why would the Persians allow Mordechi to sit in or near the King's Gate? Esther, as a sign of gratitude to Uncle Mordechi, probably arranged to have him appointed to an official position, and thus he was allowed to "sit in the King's Gate."

הַנַערָה בַּאָה אַל־הַמֶּלֶךְ אָת בּל־אַשֶּׁר תֹּאמָר יַנַחָן לָהֹּ לְבוֹא עִמֶּה מְבֵּית הַנָּשִים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: יד בָּעַרָב ו הַיא בָאָה וֹבַבּֿקַר הַיא שָבָה אַל־בֵּית הַנַשִׁים שַנִּי אַל־יַד שַעשַבַּו סְרֵים הַמְּלְדְּ שׁמֵר הַפִּילְגְשִים לָא־תָּבָוֹא עוֹד אַל־הַמֶּלֶךְ כִּי אָם־ חָפֵץ בָּה הַמֶּלֶךְ וְנָקְרָאָה בְשֵׁם: טו וּבָהַגִּיע תִּר־אָסְתֵּר בּת־אַבִיחַיִל ו דִּד מֶרְדְּבִי אֲשֵׁר ֹלַקְח־לוֹ לְבַׁת לבוא אַל־הַמֶּלֶהְ לַא בַקְשָה רָבר בי אם אַת־אַשר יאמר הגי סריס־ המלד שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חו בעיני כל־ראיה: טו וַהַּלַקח אָסָתָר אַל־הַמְּלֶךְ אָחַשְׁוֵרוֹשׁ אַל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹרֵשׁ העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: יו ויאהב המלף אָת־אָסְהַר מְבֶּל־הַנָּשִׁים וַתְּשָּא־חֵן וַחֲסֵד לְפַנֵיו מְבָּל־הַבְּתוּלְוֹת וַיַּשֶׁם בַּתָר־מַלְכוּתֹ בִּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכֵהַ מַחַת וַשְׁמִּי: יוּ וַיַּעשׁ הַמְּלֶךְ מִשְׁתָּה גַּרוֹל לְכָל־ שַׁרָיוֹ וַעֲבָרָיו אָת מִשְׁתָּה אָסְתַּר וַהַנַּחָה לַמְּדִינוֹת עַשָּׁה ויָתן משאת כַּיַד הַמֵּלְה: יש וּבָהַקָבֵץ בְּתוּלְוֹת שׁנֵית וּמַרְדְּבֵי ישׁב בשער־ המלף: כ אין אסמר מגדת מולדמה ואת־עמה באשר צנה עליה מרדבי ואת־מאמר מרדבי אסתר עשה באשר היתה באמנה אָתְּוֹ: ס כא בַּיָּמֶים הָהֶם וּמֶרְדְּכֵי יוֹשֶׁב בְּשַׁצַר־הָמֶּלֶךְ קצף בְּנָתַן וַחָבש שָנִי־סָרִיסֵי הַמֶּלְדְּ מִשְּׁמְרֵי הַפַּף נִיבַקשוּ לְשָׁלְּם יָד בַּמֶּלְדְּ אַסשְׁוַרְשׁ: כבּ וַיַּנָדַע הַרָּבֶר לְמַרְדְּבֵי וַיַּגַּד לְאַסְחַר הַמַּלְכֵּה וַתְּאמֶר אָסְתַר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדְּכֵי: כּג נִיְבָקוֹשׁ הַדְּבֶר נִיִּמְצֹא נַיִּסְלָוּ שְׁנֵיהֵם צל־עץ וַיְּבָּתָב בְּסַפֶּר דְּבָרֵי הַיַּמִים לְפָגֵי הַמֶּלֶדְ: ס

ג × אַחַר ו הַדְּבָרִים הָאֵלָה גָּדַל הַמֶּלַדְּ אָחַשְׁוַרוֹשׁ אַת־הַמֶּן בָּן־ לָהַמֶּן כִּי־כֵן צָנָה־לְוֹ הַמֵּלֶךְ וּמֶּרְדְּכֵי לָא יִכְרַע וְלָא יִשְׁתַּחַנָה: ג ניאמרו עבדי הַמֵּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַעַר הַמֶּלֶךְ לְמֶרְדְּכֵי מַדּוּעַ אַחָה עוֹבֶּר אַת מְצְוַת הַמֶּלֶה: דּ וַיָּהִי בָּאַמְרַם (כאמרם קרי) אַלִיוֹ יוֹם וַיֹּוֹם וַלֹא

3:3 The writers of the Megillah describe a confrontation between two old enemies. Saul, the king of the Hebrews, is represented by his descendant, Mordechi. Agag, king of the Amalekites, is represented by his descendant, Haman.

PAGE 15

4. Day after day the officials continued to warn him but Mordechi still refused. They agitated Haman about Mordechi to see whether Mordechi the Jew would prevail.

5. Haman was very furious because Mordechi the Jew was the only one who refused to bow down to him.

6. When Haman learned that Mordechi was Jewish, he decided to punish him as well as all the Jews in the kingdom.

7. In the twelfth year of the reign of Ah-chash-ver-osh — in the month of Nissan — lots (pur) were cast by Haman, to choose the day and the month for a pogrom; the month of Adar was chosen.

8. Then Haman slyly said to Ah-chash-ver-osh, "There is a group of people scattered throughout your kingdom whose customs are different from everyone else's and who do not obey the king's laws. It doesn't make any sense to tolerate them.

9. I will be able to pay the treasury 10,000 silver talents if you will issue a decree that they be destroyed."

10. The king agreed and gave his signet ring to Haman, the son of Hammedatha the Agagite, the enemy of the Jews, with which to seal and sign the order.

11. The king said to Haman, "You can keep the money and still have my permission to do anything you want with

them."

12. In the first month, on the thirteenth day, Haman dictated orders to all governors and princes, to every province

3:4 The king's servants tried to impress Mordechi with the seriousness of his crime, but Mordechi persists and refuses to bow down.

3:4 The palace gate was a very busy thoroughfare, and Haman apparently did not notice Mordechi. Now the other officials bring Mordechi's offense to Haman's attention.

3:7 The Jews adopted the Babylonian names for the months of the year. Even the names "Mordechi" and "Esther" are Babylonian.

3:8 Notice that Haman did not tell the king that his victims were to be the Jews.

3:8 Haman's accusations were false. Rabbinic law instructs lews to obey the rules of the host country. "The civil laws of the country in which you live are valid as law."

3:9 The destruction of the Jews will be an object lesson to the other conquered subjects in the kingdom who dare defy Persian rule. שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגְידוּ לָהַמָּן לָרְאוֹת הַיַעַמְדוּ דְּבַרִי מַרְדְּכִי כִּי־הגִּיד להם אשר־הוא יהודי: ה וירא המן כי־אין מרדכי אַשַר בָּכָל־מַלְכָוּת אָחַשְׁוַרָוֹשׁ עַם מָרְדְּכֵי: זּ בַּחַׂדֶשׁ הָרְאשׁוֹן הוּא־ חָרֶשׁ נִיסָׁן בִּשְׁנַתֹ שָׁתִּים עַשְׂרָה לְמֵּלֶךְ אַחֲשׁוֵרוֹשׁ הפּיל פּוּר הוא הַגּוֹרֶל לְפָנֵי הַמָּן מִיָּוֹם ו לְיַוֹם וּמַחָרֵשׁ לחדש שנים־עשר הוא- חדש אָדֶר: ס ח וַיָּאמֶר הָמֶן לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ יַשְׁנוֹ עַם־אחָד מפזר וּמִפֹּרָד בֵּין הַעַמִּים בִּכָּל מְדִינֵוֹת מַלְכוּתֵך וְדַתִיהָם שׁנֵוֹת מְכֶּל־עָּם ואַת־ דַּתַי הַמֶּלֶדְ אִינָם עשִׁים וְלַמֶּלֶדְ אֵין־שׁנֶה לְהַנִּיחָם: ט אָם־עַל־ הַפֶּלֶךְ טוֹב יִבָּתֶב לְאַבְּדֵם וַעֲשֶּׁרֶת אֲלַפִּים כְּכַּר־כָּסֵף אֲשֶׁקוֹל עַל־יָדֵי עשי הַמְּלָאכָה לָהָבִיא אַל־גִּנְזֵי הַמְּלַדְ: י וַיִּסֵר הַמְּלַדְּ אַת־טַבּעתוֹ מַצַל יָדֶוֹ וַיִּתְּנָה לְהָמָן בָּן־ הַמְּדָתָא הַאֲנָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים: יא וַיַּאמֶר הַבֶּּלֶךְ לְהַבָּוֹן הַבָּסֶף נָתִיּן לַדְּ וְהַעֵּם לַעֲשִוֹת בֵּוֹ יב וַיָּקֶרְאוֹ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחְדֵשׁ הַרְאשׁוֹן בַּשׁלוֹשָׁה עשר וַיָּפָתַב פְּכָל־אָשֶׁר־צָנָה הָמָן אֵל אַחַשְׁבַּרְפָּגִי־הַמֶּלְדְּ וָאֵל־ הַפַּחוֹת אַשֶּׁר וּ עַל־מָדִינָה וּמְדִינָה וְאָל־שָׁרֵי עַם וָעָׁם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְחָבֶּה ועם נעם כּלשונוֹ בִשִּׁם הַמֵּלִדְ אַחַשְׁוֵרשׁ נְכָהַב וְנֵחָתַּם בְּטַבַּעַת

3:9 Haman offered 10,000 talents of silver for permission to kill the Jews. In today's money it would amount to about \$20,000,000, and perhaps much, much more. This enormous sum was a leverage rub-out. The Jews were a well-to-do class of people in the Persian Empire. Their property and wealth would make the pogrom into a very profitable, though bloody, "cash cow."

How could Haman possibly kill all of them, collect their property, and recoup his \$20,000,000 investment? In all probability, Haman, second to the king, had a group of soldiers under his personal command. The storm troopers would do the killing and then collect the property of the victims for Haman's personal treasury.

Under the Nazis, wealthy Jewish homes, factories, businesses, and art treasures became the personal property of the ruling Nazi clique. The mob got the leftovers.

3:10 The king had complete trust in Haman's judgment. He did not inquire as to the identity of his victims.

3:12 Haman was a sadist and wished to prolong the agony of the Jews. So he published his decree eleven months in advance.

P. 17/

6

in its own script and every people in its own language; the order was written and sealed with the king's own signet

ring.

13. Runners carried the decree of extermination to all the provinces in the kingdom. All Jews were included in it; young and old, children and women were to be killed on the thirteenth day of the twelfth month of Adar and were to be plundered of all their possessions.

14. This order was to be publicized in all the provinces so that the people would be prepared to carry out the decree at

the appointed time.

15. At the king's command, the runners raced away and the extermination order was first posted in Shushan, the capital. Then the king and Haman sat down to drink while the city of Shushan fell into panic and confusion.

CHAPTER FOUR

Mordechai appeals to Esther

1) When Mordechi became aware of all that had taken place, he went into mourning, tore his clothing, put on sackcloth and began to weep and moan.

2No one in mourning was allowed in the king's palace,

so Mordechi stood outside the palace gate.

3) All the Jews throughout the kingdom were in mourning, fasting and weeping, and the Jews wore sackcloth and ashes in public.

4. Esther was very distressed when her maids informed her that Mordechi was in sackcloth and ashes; so she sent new clothing to Mordechi, which he refused.

5. Then Esther sent Hathach, whom the king had appointed to serve her, to find out what the problem was.

Hathach found Mordechi outside the palace gates.

7. Mordechi told Hathach about the extermination decree and about the money that Haman had promised to pay into the king's treasury for the right to destroy the Jews.

8. Mordechi gave Hathach a copy of the decree and asked him to show it to Esther; and to tell her to plead with the

king to save her people from extermination.

9. Hathach told Esther what Mordechi had said.

3:13 Official letters, written on papyrus, were tied with a ribbon or a piece of string. Then a lump of wet clay or wax was placed over the knot and sealed and stamped with a signet ring.

הַמֶּלֶדְּ: יג וְנִשְׁלוֹחַ סְפָּרִים בְּיֵדְ הַרָצִיםׁ אֶל־כָּלֹ־ מְדִינִוֹת הַמֶּלֶדְּ לְהַשְׁמִיד לְהַרָּג וּלְאַבֵּד אֶת־ כָּלֹ־הַיְּהוּדִים מִנַּצִר וְעַד־זָמֵן טַף וְנָשִׁיםׂ בְּיִם אֶחָׁד בִּשְׁלוֹשָה עֲשָׁר לְתִּדֶשׁ שְנֵים־עֲשֶׁר הוּא־ חָדֶשׁ אֲדֵר וּשְׁלָלֶם לְבְוֹז: יד פַּחְשֶׁגֶן הַכְּחָב לְהַנָּתֵן דָּתֹ בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה בּּלְוּי לְכָל־הַעַמֶּים לִהְיִוֹת עֲתִדִים לֹיִוֹם הַזֶּה: יוּ הַרָצִים יֵצְאַוּ דְחוּפִיםׂ בְּדְבֵּר הַמֶּּלֶדְ וְהַבָּת נִמְּנָה בְּשׁוּשַׁן הבִּירֵה וְהַמֶּלֶדְ וְהָמֶן יֵשְׁבַוּ לִשְׁחֹוֹת הַעִיר שּוּשֵׁן נְבִוֹכָה: ס

פֶּרֶק ד׳

ד א וּמֶרְדְּכֵּי יָדַעֹ אֶת־פָּל־אֲשֶׁר נְעֲשֶׁה וַיִּקְרֵע מֶרְדְּכֵי אֶת־בְּלְּהְאֲשֶׁר נְעֲשֶׁה וַיִּקְרַע מֶרְדְּכֵי אֶת־בְּלְּהִיּשׁ וַיִּלְבָּשׁ שֵׁק וָאֵפֶּר וַיִּצֵאֹ בְּתִוֹף הָעִיר וַיִּזְעֵק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמֶרָהּ

בְּלִבְיֹא עֵד לְפְנִי שֲעַר־הַמֶּלֶף כִּי אִין לְכָוֹא אֶל־שַעַר הַמֶּלֶף וְדָתוֹ מַבִּיעׁ
שֵׁק: ג וּבְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבָר־הַמֶּלֶף וְדָתוֹ מַבִּיעַ
אֲבָל בָּדוֹל לִיְהוּדִים וְצָוֹם וּבְכִי וּמְסְבֵּד שַׁק וְאַבֶּר יִצֵּע לֵרבִּים: אֲבָל בָּדוֹל לִיְהוּדְים וְצָוֹם וּבְכִי וּמְסְבֵּד שֵׁק וְאַבֶּר יִצָּע לֵרבִים: הְנֵעְהֹת מָבְּלְבִי וּלְאַ לְבָּלִי וּמְשָׁלֵח בְּנָדִים לְהַלְבִישׁ אֶת־מְרְדְּכֵי וּלְסָמִיר שַׁקּוֹ הַבְּנִין וְלָא קְבָּל: הּ וַמִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַלְּבִי שְׁתִּרְבִי הַמֶּלֶף בִּיּים לְהַלְבְּיִשׁ אֶת־מְרְדְּכִי וּלְסְמִיר שָׁקּוֹ הַבְּנִיים וְלָא קְבָּל: הּ וַמִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהָבְיִי לְבָעת מַה־הָּהְ וְעֵל־כַּהְרְבֵי אֶל־הְרְבֵי אֶל־כְרְדְּכֵי לְנְעִת מַה־הָּהְ וְעֵל־מְהְבָּי הַמֶּלֶף בִּיְהִיּרְיִם (בִּיּתִים בְּרִים: הְנָּאָר אָמִר הָבְּבִי אָל־רְחָוֹב הָעִיר אְשֶׁר לְפְנִי שְׁצַר־הַמֶּלֶף: וּ וְעָלִיה לְבָּי וְשְׁבִר־הַמְּלְוֹי בִּי בְּלִבְי שְׁמִר לְבָבְי שְׁתְּר לְבְבִי אִלְר בְּנִים בְּבְּי אְשֶׁר אָבְרִים: הְנְּבְי לְבְּיִי בְּיִי בְּעִית הַבְּבְי וְתְבֹּי לְנִיתְ לְבַבְּי וְבְּיִים לְנִבּי לְבִּי לְבִיים בִּיבְיים בִּיבְי לְבִיים בְּיבִי בְּבְיים בְּיִבְי לְבִּבְי הְבָּבִי שְׁבִּי בְּיבְי בְּיִבְי בְיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּיִבְּי בְּיבִּי בְּרִים בְּבִּי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּבִיים בְּיבְּבִי בְּיבִּי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְּיִב בְּיב בְיבִּי בְּיבְּבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיב בְיבִּי בְּבִי בְּיבְבִי בְּבִי בְּבִּבְי בְּבְיבִי בְּבִיי בְּבְיבְים בְּבְיבְי בְּבְיבְים בְּבְיבְיבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיבְיוּ בְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְיבְיים בְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְיים בְּיבְיבְים בְּבְיבְיים בְּבְיבְים בְּבְיים בְּבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּבְיבְיבְּבְיים בְּבְּבְייִים בְּיבְיבְים בְּבְייִיבְיוּשְיְים בְּבְי

^{3:15} All the residents of Shushan were in a turmoil. Now, for no reason, Haman and his band of murderers had received permission to kill the Jews. When they finished with the Jews, whom would they attack next?

^{4:1} Wearing sackcloth and ashes is a traditional rite of expressing grief and mourning.

10. Esther sent Hathach back to Mordechi with the fol-

lowing message,

11. "Everyone knows that anyone who comes into the king's presence without a special invitation is put to death, unless the king holds out his golden scepter; and I have not even seen the king in the last month."

12. Hathach relayed Esther's message to Mordechi.

13. Then Mordechi sent this answer to Esther, "Do you for one second believe that just because you are a queen you will escape the extermination decree?

14. If you do not intervene, I am positive that help for the Jews will come from somewhere else; but you and all your relatives will perish. I believe that you were specifically brought to this palace just for this emergency."

15. Then Esther sent this message to Mordechi.

16. "Gather together all the Jews in Shushan and fast for me for three days and three nights. I and my servants will also fast. In three days I will visit the king unannounced; and if I die, I die."

HAZZ 17. Mordechi left and did exactly as Esther had told him

to do.

READER

CHAPTER FIVE

Queen Esther approaches the king

—1. Three days later, Esther entered the throne room dressed in her royal robes.

When the king saw Esther, he held out his golden scepter and signaled her to approach. Esther approached and touched the tip of his scepter.

3. Then the king said to her: "Queen Esther, tell me what is bothering you? Even if you ask for half of my kingdom, it shall be yours."

4. And Esther said, "Your majesty, if the king agrees, let him and Haman come to a banquet which I have prepared."

5. And then the king said to his aides, "Hurry, bring Haman so we can attend Esther's banquet." The king and Haman came to the banquet which Esther prepared.

6. As the king was drinking his wine, he said, "Esther, tell me what is troubling you? Even if you ask for half of my kingdom, it shall be greated."

kingdom, it shall be granted."

4:13 Eventually they will find out that you are Jewish and you too will be killed.

4:13 Mordechi firmly believed that Esther was chosen by God and placed in her influential position to save the Jews.

PAGE 21

י וַתְּאמֶר אֶסְתֶּר לְהָתֵּדְ וַתְּצַנָּהוּ אֶל־מְרְדְּכֵי: יא כָּל־צַּבְדִי הַמֶּלֶדְ וְצַם מְדִינִוֹת הַמָּלֶדְ יְדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבָוֹא אֶל־הַמֶּלֶדְ מְּאָרִי הַפָּלֶדְ יְדְעִים אֲשֶׁר לְא־יִקּרָא אַחַת דְּתוֹ לְהָמִית לְבֵּד מְאֲשֶׁר יִשְׁרַכִיט הַזְּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לְא נִקְרַאִי לְבָרֹא יִשְׁרָבִיט הַזְּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לְא נִקְרַבְי אֶח בְּבָרִי אֶסְתֵּר יִּעְלִּי הַבְּּלֶדְ הָהְ שְׁלוֹשִים יִוֹם: יבּ וַיַּבְּידוּ לְמְרְדְּכִי אֶת דְּבְרֵי אֶסְתֵּר: עֵּלְדְבְּיִי אֶת דְּבְרָי אֶסְתֵּר אַל־תְּבְּיִ בְנְפְשֵׁדְ לְהִמְּלֵט בִּית־ עָּבְלְּדְ הַבְּלְיהַיְהוּדִים: יוּ כִּי אִם־הַחָבְשׁ מְּחַרִּישׁ בְּעָת הַוֹּאתֹ בָּוֹח הַבְּעָת הַּבְּלִי הְיִּבְיִם הְנְשְׁחְרִישִׁי בְּעָת הַוֹּאת הַבָּעִה וֹמְעִם מְחַרִישׁי בְּעַת הַוֹּאת הַבָּעָה וֹמְיִם הַנְּמְלְהִי בְּעָת הָוֹאת הָבָּעָה לְמָלְרִים: יוּ בִּי אִם־הְחָבְשׁ מְּחַרְישִׁי בְּעָת הַוֹּאת הַבָּעָה וֹמְיִם הְנִבְּשְׁ וְצִוּחוּ אָלִי הִמְיִ לְבִּינִי מוּ לְדְּ בְּנִים אָת לְּבָּלְרִים: מוּ וְמְתְרְבְּי: מוּ לְבְּיִבְי בְּנִים מְּלְבְיהִי מוּ לְנִילְה וְנִים בְּבְּבְיּשׁוּ וְצִּוֹם אָלִי הַמְּלְבִי בְּבִּי מִּי לְבְּלִי וְבְעָרת בְּלִים אָלְים הְבְּבְי וְמְעִלְים בְּנִי בְּבְּלוֹ אְשְׁתְר לְצִים בְּנִי וְנְצְלְתְי בְּבְּלִי בְּבְיִבְי בְּבְּשׁוּ שְׁלְשְׁת יְמִים לְנִים בְּבְּי וְנְצְלְתְיִי בְּבְּעִשׁ בְּלִים בְּלָן אֲשָׁר־צִוְתְ וְבְצְלִת מְיִבְּלִי בְּבְּבִי וַלְּעָשׁ כְּלִי אֲשֵׁר לְאִים בְּלִים וְבְבְּעִי בְּבִּי וְלֵּעשׁ כְּלֵי אֲשֶׁר־צִּיְתְ בְּלִיוּ אָסְתֵּר: מוּ בְּיִבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּעִבְּי בְּלָעשׁ בְּלִי אֲשְר לְיִבְּר בְּיְתְים בְּבְּשִׁי בְּבְיוֹ בְּיבְיוֹ בְּעָעם בְּלִי בְּבְיוֹם בְּלְים בְּוֹים בְּבְיוֹ בְּנְבְיוֹ בְּעִים בְּלִי אֲשְׁר בְיִבְבְּתְי בְּבְיוֹ בְּבְיוֹם אָּבְרִים בְּבְיוֹב בְּבְיבוֹי בְּבְעוּת בְּלְים בְּבְּבְיוֹ בְּעְבְּתְים בְּבְיוֹב בְּבְיבְים בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְים בְּיבְים בְּבְיבְים בְּיבְים בְּבְיוּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּבְיבְים בְּים בְּים בְּבְּבְיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְ

פֶּרֶק ה׳

4:16 Esther, her servants and the Jews of Persia fast for three days.
Jewish fasts such as Yom Kippur and Tisha B'av etc. are always accompanied by prayers. Although the Megillah contains no mention of God or prayer, the reliance on God is presumed by this act.

5:6 The king understood that Esther had something very specific in mind. So he says, "Now that we're together, tell me what you want,

口

HAZZ

7-8. Then Esther answered and said, "If the king is pleased with me and if he wishes to grant my request, then let the King and Haman come to another banquet tomorrow. At this party I will explain my problem."

9. Haman left Esther's banquet a very happy man; but then he saw Mordechi at the king's gate and his joy turned to anger because, as usual, Mordechi did not bow down to

him.

10. But Haman kept his composure and went home and sent for his friends and his wife, Zeresh.

11. Haman boasted to them about his riches, his many children and the honors which the king had bestowed upon him, and how he was now second to the king.

12. And Haman boasted: "Queen Esther even invited the king and I to a banquet in her palace. And tomorrow I will attend still another banquet in her palace.

13. But these honors mean nothing to me when I see Mordechi, the Jew, sitting in the gate of the king's palace."

14. Then his wife, Zeresh, and his friends said to him: "Build a gallows seventy feet high and in the morning ask the king to permit you to hang Mordechi from it: and then you will enjoy your banquet with the king and queen." This advice made sense to Haman and he ordered the gallows erected.

CHAPTER SIX

Mordechai is honored by the king

1) That night the king could not sleep and he decided to read the historical records of his kingdom.

2. He read how Mordechi had discovered the assassination plot of Bigthan and Theresh, and saved the king's life.

3. And the king said, "How have we rewarded Mordechi for saving my life?" And the king's aides replied, "Nothing has been done for him."

4. And the king continued, "Which of my officials are in the palace?" Now Haman had just arrived to ask the king to hang Mordechi on the gallows that he had just had builte

5:7 Esther decides that the time is not ripe to reveal her request. Perhaps she wishes to heighten the suspense.

5:8 "You have continually asked about my race and parentage. At the feast I will reveal my heritage."

6:1 His secretaries were instructed to keep an accurate record of every significant event in the Persian Empire.

אָסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָתִי וּבַקֵּשְׁתַי: ח אִם־סְצָּאתִי חֵן בְּצִיגֵי הַכֶּּלֶדְּ
וְאִם־צַל־הַכָּּלֶדְ טֹּוֹב לְחֵת אֶת־שְׁאֵלְתִי וְלֵצְשָׁוֹת אֶת־בַּקֵשְׁתִי יָבְוֹא
הַמֶּלֶדְּ וְהָכָּן אֶל־הַבְּשְׁתָה אֲשֶר אֱצֶשֶׁה לְהָׁם וּמְחַר אֱצֶשֶׁה בִּדְבִּר
הַמֶּלֶדְּ: ח וַיִּצֵא הָמָן בַּיָּוֹם הַהֹּוּא שָׁמֶחַ וְטַוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הָמָן אֶת־בְּקִיּ הָמֶן צַל־מְרְדְּכֵי
מְּרְדְּכִי בְּשַׁצַר הַכָּּלֶדְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זֶע מִכְּנִיּ וַיִּשְׁרָח וַיָּבָא אֶת־אְהַבֶּיו וְאֶת בְּרָבְּי חָמֶלְדְּ וְלֹא־קָם הָמָן אֶת־בְּבְוֹד עֲשְׁרְוֹ וְלָב בְּנֵיו וְאֵת בְּלֵּדְ וְאָת בְּלֵי הַמֶּלְדְּ אֶל־בִּית וְנִשְׁרָח וַבְּבְּיִי הַמֶּלְדְּ אֶל־בִּית וְשָׁרְים וְעַבְּדִי הַמֶּלְדְּ אֶל־בְּית וְמָשְׁרְ בְּשְׁרָים וְעַבְּדִי הַמֶּלְדְּ אֶל־בְּית וְמָשְׁרְ וְאָת בְּבְיוֹ וְאֶת בְּבְיוֹ וְאֶת בְּבְיִי הַמֶּלְדְּי וְבִּי וְבִּילְי וְבְּבִי הַמֶּלְדְּי וְבִי בְּבְיוֹ וְאֶת בְּבִי וְמָת וְעָבְרִי הַמֶּלְדְּי וְבִּי וְמִא בְּבְיוֹ וְאֶת בְּבְיִי הְמָלְדְּי וְבִיּי הַמֶּלְדְּי וְלְהְיִבְי הַבְּבְיוֹ וְאָת בְּבְיִי הַמְּלְדְּי יִי וְבָּל־יֹי הְשְׁתָּה בְּיִבְי הַמְּלֶדְי וִיִּשְׁב בְּשָׁעַר הַמֶּלֶדְי הִילְבִי הַבְּלְית בְּבְיּבְיי הְוֹבְעְשׁ אִשְׁהֹוֹ וְכְלּד אָתְרְבְּיִי הְבָּבְיוֹ וּאְתְיִי בְּבְּבָּבְי הְבָּבְין וּאְתְלְּוֹ אָרְבִי הְבָּבְּלוֹ וְבְּעִשׁ בְּעְעִר הַמֶּלֶדְי אָל־הַמְשְׁתָּה שְׁמֵח וַיִּשְׁבְ בְּבְּבְר לִפְנִי הָבָּן וַבְּעשׁ בְּיִבְיי הַבְּבְּלִי הְבְּבְּיוֹ הְבָּא עִם־הַמֶּלֶלְי אָל־הַמְשְׁתָּה שְׁמֵח וַיִּישֵבְּב הַּבְּרָן לְבְּנִי הָבְּלְוֹ בְּעִשׁ בְּעִים בְּבָּבְי הְוֹבְּעִשׁ בְּיִבְּעִים בְּבְּבְּיְבְיוֹ בְּבְּבְי הְבְּבְיבְי הְבְּבְּבְּיוֹ בְּעִשׁ בְּיבְבְּים בְּבְּבְיּיִי הְבְּבְיּבְי הְבְּבְיבְי הְבְּבְּבְי הְבְיבְים בּבְּבְיּבְיי הְיבְּבְים בְּבְּבְי בְּבְיבְיי הְבְּבְּבְיי בְּבְיּבְיוֹבְי בְּבְּבְיּבְיוֹ בְּיבְעשׁ בְּבְיבְים בְּבְיּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְיבְיוּ הְבְּבְיּוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְיבְיוֹב בְּבְבְיוֹב בְּבְּבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְיּבְיוֹב בְּבְיבְיוֹם בְּבְיבְים בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְבְיוֹם בְּבְבְיוּם בְּבְּבְיוֹבְיוּתְיוֹבְיוֹית בְּבְיּבְיוֹבְיוּבְייוּ

פֶּרֶק ו׳

וֹ א בּלַיֵלָה הַהְּוּא נֵדְדָה שְנַת הַמֶּלֶך וַיִּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סִפֶּר הַזְּכְרֹנוֹת דְּבְרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: בַּ נִיִּמְצָא כָתִוּב אֲשֶׁר הְגִּיד מְרְדְּכִי עַל־בְּגְתַנָא וָהָׁרֶשׁ שְׁנֵי סֵרֶיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמְרֵי הַפֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלַח יָּד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרְוֹשׁ: ג וַיָּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִשְׁרְתִי הֹא יְקֶר וּגְדוּלָה לְמְרְדְּכֵי עַל־זֶה וֹיֹאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְחָי לֹא־נַעֲשָׁה עְמִּוֹ דְּבֶר: דְּ וַיִּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בָּחָצֵר וְהָמֵן בָּא לַחַצֵּר בִּית־הַמָּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמָר לַמְּלֶךְ לְתַלוֹת אֶת־מְרְדְּכִי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הַכִּין לִוֹּי

ENTIRE CHAPTER 6 PLAYED OUT IN ENGLISH

5. And the king's servants said, "Haman is in the palace." And the king said, "Bring him in immediately."

6. As Haman entered the king said to him, "What shall I do for a man whom I wish to honor?" And Haman thought: "I am the most important person in the kingdom. Of course, the king wants to honor me."

7-8. Haman replied, "For the man whom the king wishes to honor, bring a royal robe which the king has worn and a horse which the king has ridden and place a royal crown on his head.

9. And instruct one of your nobles to enrobe the person whom the king wishes to honor and lead him on your horse through Shushan, proclaiming, 'This is the way the king honors those who serve him well.'

10. Then the king said to Haman: "Hurry, take my royal robes and my horse and do exactly as you have suggested to Mordechi, the Jew who now sits in the palace gate."

11. And Haman robed Mordechi in the king's robes, mounted him on the king's horse and led him through the streets of Shushan shouting, "This is the way the king rewards those he wishes to honor."

12. Then Mordechi returned to his post at the palace gate and Haman sadly and shamefully crept back to his house.

13. When Haman told his wife Zeresh and his friends what had happened, they warned him, "If Mordechi is a Jew, you will never defeat him once he has gotten the upper hand: in the end you yourself will have a great fall."

14. While they were talking, the king's guards arrived to

escort him to Esther's banquet

CHAPTER SEVEN

Esther pleads for her people

1. The king and Haman came to Queen Esther's banquet. 2. Once again, the king asked Esther, "What is your wish, Queen Esther? Even if you ask for one half of my kingdom, it shall be yours."

3. Then Queen Esther answered, "If I have found favor in the king's eyes, and if it pleases the king, save my life and the lives of my people.

6:7 Notice that Haman did not mention the king's crown. The crown was a "no-no". Haman was cautious not to reveal his true intentions.

6:10 In the Persian Empire, as in most ancient monarchies, conspiracies and plots against reigning monarchs were frequent. It is not surprising that Persian rulers showered honors upon loyal followers, and especially those who saved their lives.

ה ויאמרו נערי המֹלֶד אַלַיו הנה הַמוֹ עמד בַּחַצֵר ויאמר המַלֶד יבוֹא: ו וַיַּבוֹאֹ הַמֵּן נַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלְךְ מַה־לַעשׁוֹת בַּאִישׁ אֲשֶׁר הַמְּלְךְ חַפֵּץ בִּיקַרָוֹ וַיַּאמֶר הָמֶן בִּלְבוֹ לְמִׁי יַחַפִּץ הַמֵּלֵדְ לַצַשְׁוֹת יַקַר יוֹתֵר מְמֶנִי: זּ נַיָּאמֶר הָקָן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֵׁר הַמֶּלֶךְ חָבֵץ בִּיקרוֹ: ח יביאוֹ לבוש מַלכות אַשר לַבַש־פוֹ הַמֵּלְדְּ וָסוֹס אַשֶּׁר רַכַב עַלְיוֹ הַמֶּלְךְ נַאָשֶׁר נָתַּן כָּתֶר מַלְכִוּת בָּרֹאשׁוֹ: טּ וְנַתוֹן הַלְבוּשׁ וְהַפֿוּס עַל־ יד־איש משרי המלד הפרתמים והלבשו אח־האיש אשר המלד חַפֵּץ בֶּיקֵרוֹ וָהָרְכִּיבָהוּ עַל־הַפּוּס בְּרְחוֹב הָעִיר וָקַרְאַוּ לְפָּנְיוֹ כָּכָה יעשה לַאִּישׁ אַשֶׁר הַמֶּלְהַ חָפֵץ בִּיקרוֹ: י נַיֹּאמֶר הַמְּלֶהְ לָהַמַּן מְהַי קח אַת־הַלְבוּשׁ וָאָת־הַפּוּס בַּאָשֶׁר דְּבֶּרְתַּ וַעֲשֶׁה־כֵּן לְמַרְדְּכֵי הַיְּהוּדְי הַיּוֹשֵב בְּשַעַר הַמֶּלֶךְ אַל־תַּפָּל דַבָּר מִכְּל אַשֶר דְּבַּרְתַּ: יא וַיִּקַח הָמֶן אַת־הַלְבוּשׁ וָאַת־הַפֿוּס וַיַּלְבֵּשׁ אַת־ מֶרְדְּכֵי וַיַּרְכִּיבֶהוּ בְּרְחַוֹב הָעִיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב וישב מרדכי אַל־שַער הַמּלַדְּ וַהַמוֹ נָדְחַף אַל־ בִּיתוֹ אַבֵּל וַחַפְּוּי רְאשׁ: יג וַיִּסַפֶּר הַמַּן לָזָרָש אָשָׁחוֹ וּלְכַל־אָהַבַּיו אָת כַּל־אָשֶׁר קָבָהוּ וַיְּאמְרוּ לוֹ חַכַמִיו ווַרַשׁ אָשָׁהוֹ אָם מְזַרַע הַיָּהוּדְים מַרְדְּכֵי אָשֶׁר הַחְלּוֹת לְנַפֵּל לְפַנֵיוֹ לְא־תוּכֵל לוֹ כִּי־נַפוֹל תְּפָוֹל לְפַנֵיו: יד עוֹדַם מְדַבְּרֵים עמוֹ וַסַרִיםִי הַמֵּלֶךְ הָגָּיעוּ נַיַּבְהָלוּ לָהָבִיא אַת־הָכָּון אֶל־הַמְּשְׁתָּה אשר־עשתה אסתר:

פֶּרֶק ז׳

ז א נַיָּכַא הַמֶּּלֶךּ (וְהָמֶּן לִשְׁתִּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמֵּלְכֵּה: ב נַיּאמֶר הַמֶּלְבָּה לְאֶסְתֵּר צַּם בַּיָּוֹם הַשִּׁנִי בְּמִשְׁתַּה הַיִּיִן מַה־שְּאֵלָתַךּ אָסְתִּר הַמַּלְבָּה וְתִנְּתֵן לֵדְ וּמַה־בַּקַשְׁתַךְ עַד־חַצִי הַמּלְכָוּת וְתַעֲשׁ: ג וֹמַעַן אֶסְתַּר הַמֵּלְכָּה וַתֹּאמֵר אִם־ מָצָּאתִי חַן בְּעִינָיךְ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ עֻוֹב

6:13 At first, the friends advised Haman to hang Mordechi. Now they changed their advice and warned him about the danger of pulling out the rug from under the Persian Jews. Obviously, the Persian Jews were no easy pushovers.

4. For I and my people have been sold to those who wish to exterminate us. If we had been sold as slaves, I would have remained silent, but this decree will create many problems for the king."

5. Then King Ah-chash-ver-osh said to Queen Esther:

"Who is this evil schemer and where is he?"

 And Queen Esther said: "There sits our enemy, wicked Haman." Haman trembled in terror before the king and queen.

7. The king arose in anger and went into the garden for some air, while Haman stayed behind to beg Queen Esther for his life, for he saw that his fate was sealed by the king.

8. When the king returned, he found Haman lying across the foot of Esther's couch where she was reclining. The king roared, "This evil man intends to rape my queen in my own palace right in front of my eyes." As the king spoke, his guards covered Haman's head.

9. Then Harbona, one of the aides, said, "Sire, the gallows which Haman has constructed for Mordechi stands in his courtyard." "Hang Haman on his own gallows," ordered

the king.

Z

So they hung Haman on the gallows which he had constructed for Mordechi, and the king's anger was cooled.

CHAPTER EIGHT

The king grants Esther's request

On that day, King Ah-chash-ver-osh gave the estate of Haman, the enemy of the Jews, to Esther the Queen. Mordechi was brought before the king, for Esther had told the king what he was to her.

7:4 Until this point Achashverosh was still unaware that Esther was a Jewess. Now he knew that the extermination order could also be applied to his beloved queen, Esther.

7:5 The word "אֶקְרּ" ("he said") is repeated twice to indicate great respect for King Achashverosh.

7:8 Achashverosh returned to the banquet and found Haman sprawled across Esther's couch begging for his life. The king now turned this scene to his own advantage and yelled, "Do you also want to rape my queen?"

Haman had many followers and they could cause severe political problems for the king. But as a rapist, even on a trumped-up charge, Haman could command no loyalties or followers.

7:8 Achashverosh cleverly sorted out the evidence against Haman and decided that he was a threat to his crown and also to his beloved Esther.

תּנְּתֶן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִׁי וְעַפִּי בְּכֵקְשָׁתִי: דּ כֵּי נְסְבּׁרְנוּ אַנִי וְעַפִּי בְּכֵקְשָׁתִי: דּ כֵּי נְסְבּׁרְנוּ אָנִי וְעַפִּי בְּכָקְשָׁתִי: דּ כֵּי נִסְבּּרְנוּ הָחֲרֹשִׁתִּי לְּהַשְּׁמִיד לְהַרְוֹג וּלְאַבֶּד וְאֹלוּ לַעֲבָּרִים וְלִשְׁפָחָוֹת נִסְבּּרְנוּ הַחֲרֹשִׁתִּי בְּיִא אַין הַצָּר שׁנָה בְּנֵיֶק הַמֶּלֶף: ס בּוֹלְהֹי הָנְא אַשְׁר־מְלְאוֹ לִבְּוֹ לַעֲשִׁוֹת בְּן: נַתְּאמֶר אָסְתַּר אָסְתַּר הַמְּלְבְּי וְהַבְּלְּבְּי וְהַבְּלְבְּי וְהַבְּּלְבְּי וְהַבְּלְבְּי וְהַבְּעְהְבְּיִבְּי וְבְּבְּעִתְ הַבְּבְּי וְבְּבְּעְהְ הַבְּיִלְן אָל־בְּית הַבְּיבְוֹ בְּבְעִה הַבִּילְן אֶל־בְּית וּמְשְׁתַּה הַבִּין הַבְּית הַבְּבְית הַבְּבְית הַבְּבִית הַבְּילִי בְּלְיה בִּילְהְי בְּבְית הַבְּבִי בְּבְית הַבְּבִי הַבְּילְבִי הַבְּילְבְי הַבְּילְבְּי הַבְּילְבְּי הַבְּילְבִי הַבְּילְבִי בְּבָּית הַבְּבִי וְבְּבְית הַבְּבִי בְּעִיים לְבְּבִי הַבְּבְית הַבְּבִי בְּעִים לְבְּבִי הַבְּבְית הַבְּבִי בְּעִים לְבְּבִי הַבְּבִי הַבְּילִי בְּלִיהְ הַבְּיִי הְבְּילִי בְּלִיבְי הְבְּבִי הְבְּבִי הְבְּילִי בְּלִיבְּי הְבְּילִי בְּלִים הַבְּבִית הַבְּבְיר בְּעִיבּ בְּבְית הַבְּבִי אַשְּר בְּבָּר־בִיטוֹב עַל־בְּבְּלְיוֹ בְּבְית הָבְּיִי בְּבִית הָבְּין בְּבִית הַבְּיִי בְּבְבִית הַבְּבְיִי הְבְּבִיי הַבְּיִי בְּבְית הַבְּבִי בְּיִבְים בְּבִית הַבְּיִי בְּבִית הַבְּבִי בְּבִית הַבְּבִיי בְּבִיים בְּבִיים בְּבְּיִבְים בְּבִּים בְּיבּבִּית הְבָּבְית בְּבִית בְּבִּבִי בְּבְבִית הַבְּבִי בְּבִּית הַבְּבְית בְּבִּבְית בְּבְית בְּבִיי בְּבְבִית בְּבְבִית בְּבְית בְּבִיים בְּבִית הְבְּבִיי בְּבְבּית בְּבִים בְּבְּבְית בְּבְים בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְּית בְּבִּית בְּבְיתְיבְיוּ בְבְּבְית בְּבְית בְּבְּבְּבְית בְּבְית בְּבְית בְבְּבְּבְית בְּבְבְית בְבְּבְית בְּבְים בְּבְבְּבְבְּיוּ בְבְּבְיתְבְּבְּיוּ בְבְיתְבְּבְיוּ בְבְּבְבְּבְּבְיוּ בְבְּבְּבְבְיוּ בְּבְבְּבְבְּבְיתְים בְּבְּבְיתְּבְבְּבְבְיוּ בְבְּבְבְּבְבְּבְיוּ בְבְּבְבְּבְי

פֶּרֶק ח׳

ת א בַּיִּוֹם הַהֹּוּא נָתַוֹן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתַּר הַמּּלְבְּׁה אָת־בֵּית הָקָן צֹרֵר הַיְּהוּדֵיים (מיהמים קרי) וּמְרְדְּכִי בָּא לִפְנִי הֹמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּיִדָה

2. Haman, second to the king, controlled an organization of strategically positioned storm troopers who were ready to kill the Jews. This army could also be used to overthrow the monarchy.

3. Haman initially did not tell the king that he wanted to kill the Jews of Persia. The Jews were no threat to Achashverosh since they had no

political base of their own.

Wasn't it Mordechi the Jew who had saved his life? What other lies had Haman told him?

4. Achashverosh loved Esther. She was a Jewess. Would Haman kill her too?

Achashverosh quickly made his decision. When he went into the garden it was to tell his guards to prepare the death hood for Haman.

7:9 Haman has committed another misdeed against the king. He has constructed a gallows on which to hang Mordechi the Jew, the very same Mordechi who had saved the king's life.

CONG.

2) The king gave his signet ring, which he had taken from Haman, and gave it to Mordechi; Esther appointed Mordechi supervisor in charge of Haman's estate.

3. Once again Esther came before the king and begged him to stop the extermination plot against the Jews.

4. The king raised his golden scepter, and Esther arose

and stood before the king.

Esther said, "If it pleases the king, and if you love me, send out a decree reversing Haman's order to exterminate the Jews in all the provinces of the king.

6. How can I look on while my people are being

butchered?"

7. Then King Ah-chash-ver-osh said to Queen Esther and Mordechi the Jew, "I have already given Haman's estate to Esther and have hanged him because he tried to destroy your people.

8. Now, I authorize you and Mordechi to issue new orders regarding the Jews and to seal your decree with my signet ring and in my name; for any decree with the king's name and sealed with the king's signet ring may not be revoked."

9. Immediately, the king's secretaries were summoned, and on the twenty-third day of the month of Sivan, a decree dictated by Mordechi was sent to the Jews and the governors and princes of the provinces. From India to Ethiopia—one hundred and twenty-seven in all, this decree was written in many languages.

10. Mordechi wrote the order in the name of King Ahchash-ver-osh and sealed it with the king's signet ring, and the order was carried by speedy riders on horses, camels

and mules.

11. The king allowed the Jews to band together, to defend themselves, and to destroy those who would attack and rob them, also their children and their women, and to take their possessions.

HEBREW

8:4 Only special individuals and high officials were privileged to "come before the king."

8:5 The king's decree could not be altered. To alter the king's decree would call his wisdom into question.

8:5 The king's decree could not be revoked, but decrees by other officials could be changed. Esther subtly suggests that the extermination order was decreed by Haman and therefore could be revoked.

אָסְתַּר מָה הוּא־לַה: בּ נַיַּפַר הַמְּלַךְ אַת־טַבּעִתוֹ אַשֶּׁר הַעָּבִיר מְהָמָן יִיּתְנָה לְמֶרְדְּכֵי וַמָּשֶׁם אָסְתַּר אָת־ מֶרְדְּכֵי עַל־בַּיִת הָמֶן: סֹ ג וַתַּוֹסֶף אַסְהַר וַתַּדַבֶּר לִפָּגִי הַבֶּּלֶךְ וַתִּפָּל לְפָגֵי רַגְלֵיו וַתַּבְּךָ וַתִּחְתַּנֶּן־לֹוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רָעַת הָמֵן הָאָנָגִי וְאֵת מָחַשַּׁבְּאוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־ הַיָּהוּדִים: דּ וַיִּישְׁט הַמֶּלְדְּ לְאַסְמָּר אָת שַׁרְבָט הַזָּהָב וַמָּקָם אַסְמִּר וַתַּעַמֹד לָפָנִי הַמֵּלֶדִּ: הּ נַתְּאמֶר אָם־עַל־ הַמָּלֶדְ טוֹב וָאִם־מָצָאתִי חֲן לְפַנִיו וְכַשֵּׁר הַדָּבֶר לְפְנֵי הַמֶּׁלֶךְ וְטוֹבֶה אֲנֵי בְּעֵינֵיו יִבְּחֵב לְהָשִׁיב אֶת־ הַסְּבָּרִים מְחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־הַמְּדָׁתָא הָאָגָגִי אֲשֶר בָּטַב לְאַבֵּד אֶת־ הַיָּהוּדִּים אֲשֵׁר בְּכָל־מְדִינָוֹת הַמֶּלֶדְ: וּ בִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בֶּרְעָה אַשר־יִמצַא אַת־עַמִּי וָאִיכַכָה אוּכָל וְרַאִיתִי בְּאַבְדַן מְוֹלַדְתִּי: ס וּ נִיֹּאמֶר הַמֵּלֶדְ אָחַשְׁוֵרשׁ לְאַסְתַּר הַמַּלְבֶּה וּלְמָרְדְּכֵי הַיְהוּדְי הְנֵּה בַית־הַבַּוֹן נַתַהִּי לָאָסְהֵּר וָאֹתוֹ הַלָּוּ עַל־הַעֵּץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדָוֹ בַּיָהוּדַיים (ביהודים קרי): ח 'וָאַתֶּם כָּתָבוּ עַל־הַיָּהוּדִים כַּשָּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַפֶּּלֶךְ וְחִתְמֻוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְחָב אֲשֶׁר־ נִכְתַּב בְּשִׁם־הַפֶּלֶךְ ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ט ויקראו לפרי־המלך בעת־ הַהָּיא בַּחֹדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חַדֵשׁ סִיוֹן בְּשָׁלוֹשֵה וְעַשְּׁרִים בּוֹ וַיְּכָּתַב בֶּכֶל־אֲשֶׁר־צָוָה מֶרְדְּכֵי אֶל־ הַיְהוּדִים וְאֶל הַאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת ּ וְשָׁבֵּי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר ו מֵהַבוּוּ וְעַדֹ־פֿוּשׁ שֶׁבַע וְעָשְׁרֵים וּמָאָה מְדִינִּה מדינה ומדינה ככתבה ועם נעם כּלְשׁנוֹ וָאֶל־הַיְהוּדִים כְּכְחָבֶם וַכַלְשוֹנַם: יּ וַיָּכָהֹב בָּשָׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְהָם בְּטַבַּצַת הַמֶּלֶךְ וַישׁלַח ספַרים בּיַד' הַרַצִּים בַּפּוּסִים רַכְבֵי הַרֶּכָשׁ הַאַחַשְׁחְרַנִּים בְּגֵי הַרְמֶּכֵים: יא אַשֶׁר נַתָּן הַמֶּלֶךְ לַיָּהוּדֵים וּ אֲשֶׁר וּ בְּכָּל־עֵיר נַעִּיר לְהָפָּהֵלֹּ וְלַצֵּמָׂד עַל־נַפְשָׁה לְהַשְׁמִיד בְּהַבָּרג וּלְאַבֵּד אָת־כָּל־חֵׁיל עַם וּמְדִינָהְ הַצָּרִים אֹתֶם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלֶם לָבְוֹז: בּ בִּיוֹם אֶחָׁד בְּכָּל־

^{8:10} The efficient control of the far-flung Persian Empire depended upon an effective and efficient communication network. The Persians operated a "pony express" delivery service. The couriers relayed the mail from station to station, where the changeover of animals and riders took place.

^{8:11} Under Persian law, Achashverosh could not rescind his first extermination decree. So he issued a new decree permitting the Jews to defend themselves against their enemies.

12. Mordechi's decree was to take effect on the thirteenth day of the month of Adar.

13. The order was to be publicized to all the people and enforced in every province, so that the Jews could avenge themselves against their enemies.

14. Messengers rushed out on speedy horses at the king's command and the decree was also published in the capital, Shushan.

15 Mordechi left the king's presence dressed in royal blue and white robes, a golden crown and a cape of purple linen, while the city of Shushan celebrated joyfully.

16 Now there was light and joy, gladness and honor for.

the Tews of Persia.

17. In every city, as soon as the king's decree arrived, the Jews declared a holiday, filled with joy and gladness: and many of the people converted to Judaism, since they did not want to be harmed.

CHAPTER NINE

The Jews triumph over their enemies

— the day the enemies of the Jews had chosen for their extermination, the opposite happened, and now the Jews were victorious.

2. The Jews in all the provinces of King Ah-chash-ver-osh gathered together to avenge themselves against their enemies and no one opposed them because they were afraid.

3. And all the government officials elevated the Jews to

high office because they feared Mordechi.

4. Mordechi had much influence and power in the palace and his fame was growing.

5. And the Jews defeated all their foes by the sword, destroying their enemies.

6. The Jews defeated their enemies and killed 500 enemies in Shushan.

7. and Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,

8. and Poratha, and Adalia, and Aridatha,

9. and Parmashta and Arissai, and Aridai, and Vaizatha.

10. They killed the ten sons of Haman, the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, but they did not steal any of their property.

8:15-16 These are the second and third verses said aloud in the synagogue by the congregation during the reading of the Megillah.

מְדִינְוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרִוֹשׁ בִּשְׁלוֹשֶׁה עֲשֵׁר לְתְּדֶשׁ שְׁוֵים־עֲשֶׁר הוּא־

חָרֶשׁ אֲדֵר: יג פַּתְשֶׁגֶּן הַכְּחָב לְהַבָּחֵן דְּתֹ בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה בָּלְוּי

לְבָלֹּ הַצַּמֵּים וְלִהְיֹּוֹת הַיְּהוּדִיִים עֲתִוֹדִים (היחודים עחידים קרי) לַיִּוֹם הַנֶּה לְבָּלֵי הָבָּלֶר הָבָּיָ הָרָכֶשׁ הַאָּחַשְׁתְּרָנִים הָצְּאָוּ לְהָבָּים מִאְיִבִיהָם: יד הָרָצִים רְכְבֵי הָרָכֶשׁ הָאָחַשְׁתְּרָנִים הַצְּאָוּ מְלְבָּים הַבְּיִבְ וּמְבָּרְ וְהַבָּת נִמְּנָה בְּשׁוּשֵׁן הַבִּירָה: ס

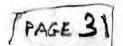
מוּ וּמְרְדְּבֶּי יָצָא ו מִלְּפְנִי הַמֶּלֶּךְ בְּלְבִוּשׁ מֵלְכוּתֹ מְבָּלֶת נְחׁוּר וְעֲטֶרֶת מִי וְבָּבְר מְבְּבֶּוֹ וְהָצִיר שוּשָׁן וִיקָר: יוּבְּכָל־מְדִינָה וְשָׁמֵחָה: בְּיִלְה אוֹרֶה וְשָׁמְחָה וְשָּׁשְׁן וִיקָּר: יוּ בְּכָל־מְדִינָה וְבָּכָל־מְיִר נְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַנִּיע שִׁמְחָה וְשָׁמְוֹן לִיְהוּדִים בְּיִר נְעִיר מְשְׁתָּה וְיִוֹם טִוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָּבֶץ מְתְיָהְלִים בְּיִר וְעָּיִם מְשְׁתָּה וְיִוֹם טִוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָּבֶץ מְתְיַהְלִים בְּיִרִים מִשְׁתָּה וְיִוֹם טִוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָּבֶץ מְתְיָהְלִים בִּיִר וְעָּיִם מְנִים טִוֹב וְרַבְּים מֵעְמֵּי הָאָּבֶין מְתִּבְּלִים בְּיִים מְשָׁתֵּן לִיִּמְרוֹ מִנְיִה מְשְׁתָּה וְיִוֹם טִוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָּבֶיץ מְתְיְהֵלִים בְּיִים מְשָׁתְּי בְּיִים עְלִיהם:

פֶּרֶק ט׳

ט א וּבְשְׁנִים עֲשָׁר חֹדֶשׁ הוּא־חָדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה עֲשָׁר יוֹם בֹּוֹ אֲשֶׁר הִנִּיִע דְּבַר־הַמֶּלֶדְ וְדָחָוֹ לְהַעֲשֻׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שְׁבְּרוּ אִיְבִי הַיְּהוּדִים לְשְׁלְוֹט בָּהָם וְנַהַפִּוֹךְ הֹוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטִי הַיְּהוּדִים הָמֶּה בְּשְׁנִאִיהָם: בּ נִקְהֲלֹוּ הַיְּהוּיִדִים בְּעֲרִיהָם בְּכָל־מְדִינוֹת הָמָּלֶדְ אֲחַשְׁנֵרוֹשׁ לְשְׁלָם לָּד בָּמְבַקְשֵׁי בַעָּתֶם וְאִישׁ לְא־עֲמַד בִּפְנֵיהָם כָּיֵּ נְפַל פַּחְדֵּם עַל־כָּל־ הַצַּמִּים: גּ וְכָל־שָׁרִי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדִּרְפְּנִים בְּבָּלֹּר מְנִשְׁיִים אֶת־ הַיְּהוּדִים כְּי־נָפֵל וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׁי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶּלֶן מְנְשְׁיִם אֶת־ הַיְּהוּדִים כְּיַלְנִים בְּכַל־בְּלְדְּכֵי בְּבְיוֹת הַמְּלֶדְ וְיִשְׁמְעוֹ הִעְּלֵן הִיְבְּיוֹת בְּיִבְיִה הַלְּבָי הִנְנִים בְּבְּלִים מַבְּיר הָמָּבְיוֹ הַבְּיִם בְּבְיר הְנָתְיֹ בְּבְיִית הַמְּלֶּךְ וְנָבְיוֹל: הּ וַיַּבְּי הִיּנְלֵי הִיּבְיוֹ בְּנְבִי הִנְנִים בְּבְּלִי הַבְּיִבְי וְאָתוּ בְּבְיר הְבָּיוֹ הְעָינִי הַבְּבְי הִבְּנִים בְּבְרִים בְּבְּלִים בְּבְיר הִיּבְיוֹ וְעִבְי הְבָּבְי וְבִּיוֹ הְבְּיִבְי הְבָּוֹ וְאָתוּ וּשִׁכְי הְבָּנְי הַבְּוֹל וְאָתוּ וּשְׁכְבִי הוֹלְוֹ וְאָתוּ וּבְּרְבִי הְבְּיוֹ וְאָתוּ וּשְׁכִי הְבָּוֹ הְבָּבְי וְהָתְוֹ אִבְּי הְבְּבְּי הְבְּבְי הְבָּבְי וְאָתוּ וּאַרִילִי הְבָּיוֹ וְאָת וּבְּרִילִי וְאָבוֹ וְבְּבִי הְבָּן בְּבְיּתְ וְאֵר וּ אֲרִילִי וְאָת וּ אֲרִידָי וְאָת וּ בְּרִילִי הְמָן בְּבִּי הְמָן בְּבְּיְ הְבְּעְ בְּיִבְי וְבְתְּי בְּבְיִבְי וְבְעֵּי וּבְיּבְיוֹ הְבָּי הְבָּבְיוֹ הְעָבְּי הְיִבּירְ הְבְּיִי וְבְּבְי הִוּבְּיוֹ בִי בְּיִבְים בְּבְּבִי הְעִבְּי הְבְּבְיוֹ בְּעְבִי הְנִבְּי הְיִּבְּי הְבְּבְי הְבֹּי הְנִים בְּבְיבְי הְבְּבְי הְבְּיוֹ בְּבְיבְים הְבְּבְים בְּיבְּים הְּבְּים הְּבְּבְיים הְּבְּבְיוֹ בְּיבְיבְים הְבְּבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיבְים הְבְּבְיבוֹי בְּיבְיוֹם הְבְּבְּבְים הְבְּבְיוֹם בְּיוּ בְּבְּיוֹים הְבְּבְיים הְבְּיבְּבְים בְּבְיבְים הְבְּבְיבְים הְבְּבְּים בְּיבְיבְים הְבְּבְּים בְּבְבְּים בְּבְיבְים הְבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים הְבְּבְים בְּבְּבְיבְים הְבְּבְיבְים הְּבְּבְיּבְים בְּבְיבְים בְּ

Rabbi Johanan said, "The vav of Vaizatha must be lengthened like a boat-pole, since they were all hanged together on one long pole."

9:10 Rabbi Adda of Joppa said, "The ten sons of Haman and the word 'ten' should be said in one breath." What is the reason? Because all their souls departed together.

11. That day, the king learned how many people were killed in the capital of Shushan.

12. Then the king said to Queen Esther: "The Jews have killed 500 enemies and the ten sons of Haman in the capital of Shushan alone; just imagine what they have done in my other provinces! Now, what else do you want? Tell me and I will do it!"

13. Then Esther said, "If it pleases your majesty, allow the Jews in Shushan to do tomorrow what they did today, and let Haman's sons be hanged on the gallows as an object lesson for all to see."

14. And the king commanded that it should be done; and the decree was issued in Shushan, and the ten sons of Haman were hanged.

15. And on the fourteenth day of Adar the lews in Shushan killed 300 more of their enemies, but they did not steal

any of their property.

READO

16. Meanwhile, the Jews in the other provinces gathered together to defend themselves against their enemies; they killed 75,000 of those who hated them, but they did not steal any of their property.

17. On the thirteenth day of the month of Adar they rested, and on the fourteenth day they celebrated their victory

with feasting and with joy.

18. The Jews in Shushan assembled on the thirteenth and fourteenth days of the month, and on the fifteenth day they celebrated their victory with feasting and joy.

19. Therefore the Jews who live in the villages celebrate the fourteenth day of Adar with joyous feasting and by exchanging gifts (shalach manot).

20. Mordechi recorded these events; he sent letters to all the Jews, near and far, to all the provinces of the king,

21. urging them to celebrate the fourteenth and fifteenth

days of the month of Adar every year as a holiday.

22. It was on those historic days that the Jews were saved from their enemies, and it was the month when their sorrow was changed to joy, and their mourning to happiness, making them into days of feasting and joy, and of exchanging gifts (shalach manot), and giving tzedakah to the poor.

ֹלְפָּגֵי הַמֶּלֶדְ: יב נִיֹּאמֶר הַמֶּׁלֶדְ לְאֶסְתַּר הַמַּלְבָּה בְּשׁוּשַן הַבִּירָה הַרְגוּ הַיָּהוּדְים וַאַבַּׁד חַמֵשׁ מָאָוֹת אָישׁ וָאַתֹּ צַשְׁרֵת בְּנֵי־הָכָּן בִּשְׁאַר מדינות המלך מה צשו ומה־שאלתו וינתן לו ומה־בקשתו עוד וַתַעַש: יג וַתַּאמֶר אָסְתַּר אָם־עַל־הַמֶּלֵךְ טוֹב יָנַתַן גַּם־מַחָר לַיְהוּדִים אַשֶר בִּשׁוּשַׁן לַצַשָּוֹת בָּדָת הַיָּוֹם וְאָת צַשֶּׁרֶת בְּגֵי־הָמֶן יִתְלָּוּ עַל־הָעֵץ: יד רַיַאמֶר הַמֶּלֶדְיֹ לְהַצָשַוֹת בַּן נַתְּנָתוֹ דָת בְּשׁוּשֵׁן וְאַת צַשָּׁרֶת בְּגִי־הָמֶן ידּ חלו: לו ויקהלו היהודיים (היהודים קרי) אשר־בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אַרָר וַיַהַרְגוּ בְשׁוּשׁׁן שָׁלְשׁ מֵאוֹת אָישׁ וּבַבְּוַה לָא שֵׁלְחִוּ אַת־יַדַם: מו וּשָאַר הַיָּהוּדִים אַשֶּׁר בָּמְדִינוֹת הַמֵּלֶוּ נַקְהַלוּ ו וַעַמִד על־נפשם ונות מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף וּבַבְּנַּה לָא שַלְחָוּ אָת־יַדָם: יוּ בְּיִוֹם־שָׁלוֹשָה עַשֶּׁר לְחָדֵשׁ אָדֵר וְנֹוֹחַ בַּאַרְבַּעָה עַשַּׁרֹ בוֹ וַעֲשָׁה אֹתוֹ יִוֹם מְשְׁתֵּה וְשְׁמְחַה: יח וָהַיָּהוּדְיִים (והיהודים קרי) אַשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נְקְהַלוֹ בְּשָׁלוֹשָה עֲשֻׁרֹ בֹּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עֲשֶׁר בּוֹ וָנוֹחַ בַּחָמְשַׁה עַשַּׁר בּוֹ וַעֲשָׁה אֹתוֹ יִוֹם מְשָׁתָּה וְשָּׁמְחָה: יש עַל־בַּן קיָהוּדֵים הַפָּרוֹזִים (הפרוים קרי) הַיְשְׁבִים בְּעֲרֵי הַפְּרַזוֹת עֹשִׁים אַת יְוֹם אַרְבַּעָה עַשַּׁר לְחָדֵשׁ אַרָּר שִׁמְחָה וּמְשָׁתָּה וְיִוֹם טוֹב וּמַשְׁלְחַ מְנִוֹת אָישׁ לְרֵעֲהוּ בּ וַיִּכְחָב מֶרְדְבִי אָת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וַיִּשְׁלֵח סְפָּרִים אַל־בַּל־הַיָּהוּדִים אַשֶּר בְּכָל־ מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים והַרְחוֹקִים: כֹּא לְקָיָם עָלֵיהָם לְהִיוֹת עֹשִׁים אָת יִוֹם אַרְבָּעָה עַשָּׁר לְּלָדֶשׁ אַלָּר וְאָת יְוֹם־חֲמְשָׁה עָשֶר בִּוֹ בְּכַל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כב בַּיָּמִים אשר־נַחוּ בַהָם הַיָּהוּדִים מָאִיבֵיהָם וָהַחֹֹדֵשׁ אַשֶׁר נַהַפַּוּ לַהָם מִיַּגוֹן

שַלְחָוּ אָת־יַדָם: יא בַּיָוֹם הַהוֹא בָא מִסְפַּר הַהַרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

9:13 Pockets of Haman's army of anti-Semites still existed. So Esther asked for another day in which to annihilate the killers.

23. And they adopted Mordechi's suggestion and made it a yearly custom.

24. Because Haman, the son of Hammedatha, the Agagite, plotted to exterminate the Jews just by a throw of the dice

(pur).

25. But when Queen Esther brought it to the king's attention, he issued an official decree that Haman's evil extermination plan should be on his own head and that he and his ten sons should be hung.

26. So today, we call this holiday Purim, because of the word pur, which means "throwing the dice," because of the contents of the letter, and because of what had happened to

them.

27. The Jews agreed to celebrate the holiday of Purim and pass it on to their children; they also decided to observe

these two days every year.

28. And the days should be remembered and observed by each family in every generation, in every city and province, so that the memory of the days of Purim never cease among their descendants.

29. Then Queen Esther, the daughter of 'Abichail and Mordechi the Jew, wrote a second letter confirming the establishment of the holiday of Purim.

30. And he sent letters to all the Jews in the one hundred and twenty-seven provinces, with messages of goodwill

and peace.

31. to confirm that they observe the days of Purim, on the correct date, as Mordechi and Esther had decreed and as they had set for themselves and for their descendants, including the rules for the fast and the Purim prayers.

32. And Esther's decree officially confirmed the holiday of Purim in writing —

9:27 Those who became Jews and those who, in the future, would become Jews.

9:28 The word "memory" refers to the reading of the Megillah.

לְשָׁמְחָה וּמֵאֲבֶל לְיִוֹם טָוֹב לַצַשׁוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשָׁתָּה וְשֹׁמחֹה וּמְשְׁלָּחַ מָנוֹת אָישׁ לְרֵעֶׁהוּ וּמַחָּנוֹת לַאַבִינִים: כג וַקְבֵּל הַיְּהוּדְים אַת אַשֶּׁר־הַחֶלוּ לַעֲשִׁוֹת וְאָת אֲשֶׁר־כָּתָב מְרְדְּכֵי אֲלֵיהֶם: כּר כִּי הָבְּׁן בֶּן־ הַמְּדָתָא הַאָגָגִי צֹרֵר בָּל־הַיְהוּדִים חָשַב עַל־הַיְהוּדֵים לְאַבְּדֵם וְהַפְּל פור הוא הַגּוֹרֶל לְהָמֶם וּלְאַבְּדָם: כה וּבָבֹאַה לְפְנֵי הַמֵּלְה אַמַר עם־ הַפֶּׁפֶר יָשׁוּב מָחַשַּבְתִּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חַשֵּב עַל־הַיְהוּדִים עַל־רֹאשוֹ ְוָתָלָוּ אֹתָוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ: כו עַל־בֶּוֹ קַרְאוּ לַיַמִּים הַאֲלָה פוּרִים עַל־שָׁם הַפּוּר עַל־בֶּן עַל־כָּל־דְּבְרֵי הָאָגָרֶת הַזְּאת וּמָה־רָאָוּ עַל־בָּכָה וּמָה הָגִיעַ אַלִיהָם: כו קִיָּמוּ (קבָל (וקבלו קרי) הַיְהוּדִים ו עליהם ו ועל־ זַרְצָׁם וְצַּל בָּל־הַנְּלְוָיָם צֵלֵיהֶם וְלָא יַעֲבֹוֹר לְהְיָוֹת עֹשִׁים אֶת־שְׁגַיַ הַיָּמִים הָאֵלֶה בִּכְתָבֶם וְכִזְמַנֵּם בְּכָל־שָנָה וְשָׁנָה: כח וְהַיַּמִים הָאֵלֶה נִוְכָּרִים וְגַצַשִּׁים בְּכָל־דָּוֹר וָדוֹר מִשְׁפַּחָה וֹמִשְׁפַּחָׁה מִדִינָה וּמְדִינָה וְעֵיר וָעֵיר וִימֵי הַפּוּרֵים הָאֵׁלֵה לָא יַעַבְרוּ מְתּוֹךְ הַיְּהוּדְים ווֹכַרֵם לא־נָסְוּף מְזַרְעַם: ס וַתְּכִתֹּב אָסְתֵּר הַמֵּלְכֵּה בַת־אַבִיחַיֵל וּמַרְדְּכִי הַיְהוּדָי אֶת־ כָּל־תְּקַף לְקַיֵּם אַת־אָגַרַת הַפָּרֵים הַוֹּאת הַשְּׁנֵית: ל וַיִּשְׁלֵח סְפַּרִים אֵל־כֵּל־הַיָּהוּדִים אֵל־שָׁבֵע וַעֲשָׁרֵים וּמֵאָה מִדִינַה מַלְכָוּת אַחַשְׁוַרָוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלָוֹם וַאֲמֶת: לֹא לְקַיֵּם אַת־יָמֵי הַפּּרִים הָאֵלֶה בִּזְמַגִּיהָם בַּאֲשֶׁר ֹ קַיַּם צֵלִיהָם מְרְדְּכֵי הַיְהוּדִי וְאֶסְתַּר הַמַּלְבָּה וַכָאַשֶר קיִמִּוּ עַל־נַפְשָם וַעַל־זַרְעַם דְּבָרֵי הַצוֹמוֹת וַזַעַקַתַם:

לב וּמַאַמַר אֶסְתָּר קיַם דְּבְרֵי הַפָּרֵים הָאֵלֶה וְנְכְתָּב בַּפֵּפֶר: ס

CONGREGATION NOW READS CHAPTER 10 (1-3) IN ENGLISH

We recite the following blessing:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ מֵלֶךְ הָעוֹלָם. הָרָב אֶת־רִיבְנוּ. וְהַדְּן אֶת־דִּינְנוּ. וְהַנְּוֹלֶם אֶת־רִיבְנוּ. וְהַמְשֵׁלֵם גְמוּל דִּינְנוּ. וְהַנּוֹלֵם אֶת־נִּקְמְתַנוּ. וְהַנְּפְרָע לְנוּ מְצָּרְינוּ. וְהַמְשֵׁלֵם גְמוּל לְכָל־אוֹיְבִי נַפְשֵׁנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַנִּפְּרָע לְעַמּוֹ יִשְּׂרָאֵל מְכָּל־צְרִיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִִּיעִיּ אַתָּה יְיָ. הַנִּפְּרָע לְעַמּוֹ יִשְּׂרָאֵל מְכָּל־צַרִיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִִּיעִיּ בּאתָה יְיָ. בּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַנִּפְּרָע לְעַמּוֹ יִשְּׂרָאֵל מְכָּל־בִּיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִּיעִיּ בּאת בּאת בּרוּך בּאתר בּמוֹיִים. הָאֵל הַמּוֹשִּיעִיּ בּאתר בּאתר בּמוּלְישִׁנוּ בּרוּף אַתְּה יִיָּים בּאָל הַמּוֹשִּיעִיּ בּוּבְּים בּאָל הַמּוֹשְׁיעִיּ בּאתר בּיִים בּאָל הַמּוֹשְׁיעִיּ בְּיִבְּים בּאָר בּיוּה אָלִיה הָיִּים בּאָל הַמּוֹשְׁיעִיּ בְּעָבְיה בְּיִבְּים בּיִּבְים בּאָל הַמּוֹשְׁיעִיּ בְּבּע בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיבְּים בְּבִּלְים בְּיִם בְּרָב בְּיִבְיבְנוּ בְּבְּדְּעָם בְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּשְׁנִם בּּים בּיִים בְּבִּים בּיִבְּים בְּבְּבְּתְנִים בְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבִים בּיוֹבְּמְשְׁנוּ בּבּים בּיבְייבְיבְים בּשְׁנוּ בּבּרוּן בּאתר בּיבְיבְּבְּבְּבְּים בְּעִים בְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּאָבְים בּיּים בּיוֹם בּבּים בּיוֹבְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְים בְּיבּים בּיִים בְּיִּים בּיּים בּיוֹים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבִים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבּים בּיוּים בּיבּים בּיוּים בְּיוּים בְּיבּים בְּיבּים בְּבְיבִים בְּים בְּבְּיבְים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיוּבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בְּיבּים בְּיבִים בּיבוּים בּיוּבוּים בּיבּים בְּיבּים בּיוּים בְּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

Blessed is the Eternal, our God, ruler of the world who has supported us and passed judgment on our behalf, avenging us by punishing our enemies and liberating us. Blessed is the Eternal, our God, who has liberated Israel from their enemies.

After the reading of the Megillah at the evening service, the following hymn, written in an alphabetical acrostic, is recited:

אַשֶּׁר הָנִיא עֲצַת נּוֹיִם. וַיָּפֶר מַחִשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בָּקוּם עֶלֵינוּ אָדָם רַשָּׁע. נָצֵר זַדוֹן מְזַרַע עַמָּלִק: נָאָה בְעָשְׁרוֹ וְכֶרָה לוֹ בּוֹר. וּנְדֻלָּתוֹ יֵקְשָׁה־לוֹ לֵכָד: דָּמָה בְנַפְשׁוֹ לְלְכּוֹד וְנָלְכָּד. בָּקִשׁ לְהַשְׁמִיד וְנְשְׁמֵד מְהַרָה: הָמֶן הוֹדְיעַ אֵיכָת אֲבוֹתָיו. וְעוֹרֵר שִּׁנְאַת אַחִים לַבָּנִים: וָלֹא זָכֶר רַחֲמִי שָׁאוּל. כִּי־בְחֵמְלָתוֹ עַל־אַנָג נוֹלֵד אוֹיֵב: זמם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק. וְנַלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר: הַסֶד נָבֶר עַל־שָׁנָנַת אָב. וְרַשֶּׁע הוֹסִיף חַטְא עַל־חֲטָאִיו: פַמן בִּלְבוֹ מַחְשָׁבוֹת עֲרוּמִיו. וַיִּתְמַבֵּר לַעֲשׁוֹת רָעָה: יַדוֹ שֶׁלַח בָּקִדוֹשֵׁי אֵל. כַּסְפּוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכְרָם: בָּרָאוֹת מֶרְדָּכֵי כִּי־יַצָא קַצֵף. וְדַתֵי הָמֶן נְתִּנוּ בְּשׁוּשָׁן. לַבשׁ שַׂק וַקשַׁר מִסְפֵּד. וְנַזֵר צוֹם וַיַּשֵׁב עַל־הָאָפָר: מִי זָה יַעַמֹד לְכַפֵּר שָׁנָנָה. וִלְמְחֹל חַשָּאת עַוֹן אֲבוֹתֵינוּ: נץ פַּרַח מִלּוּלָב. הָן הַדַּסָּה עָמָדָה לְענֻׁרַר יְשֵׁנִים: סַרִיסֵיהָ הָבָהָילוּ לְהַמֶּן. לְהַשְׁקוֹתוֹ יֵין חֲמֶת תַּנְינִים: עַמַד בָּעֶשָׁרוֹ וְנָפַל בִּרְשָׁעוֹ. עֲשָׂה לוֹ עֵץ וְנְחָלָה עָלִיו: פַּתְחוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי חַבֵּל. כִּי פּוּר הָמָן נֶהְפַּךְּ לְפּוּרְנוּ: צַדִּיק נְחַלַץ מִיַד רַשָּׁע. אוֹיֵב נְתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קימו עַלֵיהָם לַעֲשׁוֹת פּוּרִים. וְלְשְׁלְחַ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: ראית אַת־תַּפַלַת מַרְדָּכִי וָאָסְתֵּר. הַמַן וּבָנִיו עַל־הָעֵץ חָלֵיתַ:

CHAPTER TEN CONGREGATION:

1. And the king set a tax on his kingdom and the islands which belonged to him.

2) His mighty deeds, on account of the greatness of Mordechi, and the honor bestowed upon him by the king are all recorded in the history of the kings of Media and Persia.

3. For Mordechi the Jew was second in power to King Ah-chash-ver-osh. He was respected by the Jews, and revered by great numbers of his countrymen; he constantly worked for the welfare of his people and for the goodwill of all their descendants.

THE END

פֶּרֶק נ׳

י א נַיָּשֶׁם הָּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֵשׁ (אחשורש קרי) ו מָס עַל־ הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיֵּם:

בּ וְכָל־מַעֲשֵׁה חָקְפּוֹ וּגְּבָוּרָתוֹ וּפֶּרָשֵׁתֹ גְּדֻלַּת מָרְדְּכֵי אֲשֶׁר גִּדְּלְוֹ
הַמֵּלֶךְ הַלוֹא־הַם כְּתוּבִים עַל־מַפֶּר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדִי וּפָּרָס:

ג כִּי ו מְרְדְּכֵי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְנָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצִוּי

ג כִי ו מְרְדְּכֵי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְנָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצִוּי

לְרַב אֶחֲיו דּרֵשׁ טוֹב לְעַמוֹ וְדֹבֵר שָׁלְוֹם לְכָל־זַרְעִוֹ:

חזק

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאָּדוֹן הַכּּל לָתֵת גְּדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שֶׁלֹא עָשֵׁנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמֵנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאָדְמָה שֶׁלֹא שָׁם חֶלְקֵנוּ כְּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנָם וַאָּנַחְנוּ כּּוֹרְעִים וּמִשְׁתַחֲוִים וּמוֹדִים לְפְנֵי מֵלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלְכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹמֶה שָׁמַיִם וְיֹמֵד אֵרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשְּׁמַיִם מִפְּוַעַל וּשְׂכִינַת עֻזוֹ בְּנָבְהֵי מְרוֹמִים

> הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֱמֶת מַלְבֵּנוּ אֶפֶּם זוּלָתוּ כַּכָּתוּב בְּתוּרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךְ כִּי יִי הוּא הָאֵלֹהִים בַּשָּׁמִים מִמֵּעַל

> > וְעַל הָאֶרֶץ מִתְּחַת אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נְקַנָּה לְךְּ יְיָ שֶלֹהֵינוּ לְרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְּשֵׁרֶת עָזָדְּ
לְהַעָּבִיר גּלוּלִים טִן הָאֵרִין וְהָאֵלִילִים כָּרוֹת יִכְּרַתוּן
לְהַפְּנוֹת יִּכְּלְכוּת שַׁדִּי וְכָל בְּנֵי בָשֶׁר יִקְרְאוּ בִשְּׁמֶדְּ
לְהַפְנוֹת אֵלֵידְ כָּל רְשָׁעֵי אֶרִין. יַכְּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יושְׁבֵי תֵבֵל
כִי לְדְּ תִּכְרַע כָּל בָּרֶדְ תִּשְׁבַע כָּל לְשׁוּן
לְפָנֶיךְ יִיְ אֶלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְדְּ יְקְר יִתֵּנוּ
וִיקבְּלוּ כָלָם אֶת עוֹל טַלְכוּתֶדְּ וְתִמְלֹדְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וְעֶד
כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְדְּ הִיא וּלְעוֹלְם וְעֶד.
כִּבְּתוֹב בְּתוֹרְתֵךְ יִיִּ יִמְלֹדְ לְעוֹלְם וְעֶד.

וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֵרֶין בַּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָר, וּשְמוֹ אֶחָר. שׁוֹשַׁנַּת יַעֲלָב צָהֲלָה וְשָּׁמֵחָה בִּרְאוֹתָם יַחַד הְּכֵלֶת מְרְדְּכִי הְשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח, וְתִקְנָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. לְהוֹדְיע שֶׁבָּל לְנֶיךְ לֹא יֵבְשוּ, וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אָרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵשׁ לְאַבְּדִי, בְּרוּךְ מֶרְדְּכֵי הַיְּהוּדִי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אֵשֶׁת מַפְחִידִי, בְּרוּכָה אֶסְתֵּר מְגִּנָה בַּעֲדִי. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לַטּוֹב.

SHOSHANAT YA'AKOV

The Jews of Shushan beamed with joy when they beheld Mordecai robed in royal blue. You, God, have always been our deliverance, our hope in every generation.

Those who place their hope in You will never be ashamed. Those who trust in You will never be confounded. Cursed be Haman, who sought to destroy us; blessed be Mordecai the Jew.

Cursed be Zeresh, the wife of our persecutor; blessed be Esther, our protector.

And may Ḥarvonah also be remembered for good.

Shoshanat Ya'akov tzahalah v'sameḥah bi-r'otam yaḥad t'khelet Mord'khai. T'shu-atam hayita la-netzaḥ, v'tikvatam b'khol dor va-dor. L'hodi-a she-kol kovekha lo yevoshu, v'lo yikalmu la-netzaḥ kol ha-ḥosim bakh. Arur Haman asher bikesh l'abdi, barukh Mord'khai ha-Y'hudi. Arurah Zeresh eshet maf-ḥidi, b'rukhah Ester m'ginah ba'adi. V'gam Ḥarvonah zakhur la-tov.